

::R0065 : strona 3::

„JAKO NIEZNAJOMI, WSZAKŻE ZNAJOMI”

Obcy tutaj –
Bez przywiązania do ziemi tej,
Nie pożegnawszy się;
Czekali aż zawezwie ich Pan
I przemieni na duchowy ich stan.

Obcy tutaj –
Serca obietnicami żyły,
One przyjemności ziemskie przystłoniły,
Lampy oczyszczone mając i jaskrawo świecące,
Oczy zawsze ku niebu się wznoszące.

Obcy tutaj –
Pozycję i ziemskie bogactwa tracący.
Prawa i świeckie więzi odrzucający.
Dla chwały Chrystusa nie przemijającej.
A jednak wszystkie rzeczy obejmujące.

Obcy tutaj –
Ale w Nim ich serca odpoczywały,
W czasie prób, wiarę umacniały,
Z prawdziwą naśladowając Go wiernością,
Chodzili posłusznie, darząc szczerą miłością.

Wszakże *tam* znajomi –
Och, jaka radość dla Chrystusa, gdy ich zabrał
Do Ojca i stworzył
Po tamtej stronie, w pałacu ich witając,
Obcy tutaj – już dłużej nimi nie zostają.

Wybrane.

=====

— Styczeń, 1880 r. —

Jeżeli zauważyłeś błąd w pisowni, powiadom nas poprzez zaznaczenie tego fragmentu tekstu i przyciśnięcie *Ctrl+Enter*.